

WereldOsteoporoseDag

20Oktober

Antoine Verstraete, 74 jaar uit Gent:

Bekijk [het video-interview](#)

“Toen ik in 1997 aan het fietsen was, viel ik en brak ik mijn heup - ik was toen nog maar 57 jaar oud. De volgende dag werd ik geopereerd en de breuk genas volledig. Na de herstelperiode bleef ik sporten en gelukkig heb ik sindsdien geen ernstige valpartijen meer gehad.

Ten tijde van mijn heupfractuur werd osteoporose niet genoemd – ik werd nooit getest op osteoporose. Dit was waarschijnlijk omdat het in die dagen nog steeds als een typische ‘vrouwenziekte’ werd beschouwd, dus mannen werden over het algemeen niet getest op osteoporose.

In 2011 ging ik naar mijn huisarts voor een kriebelhoest en ze stuurde me naar een radioloog om te kijken of er iets mis was met mijn longen. De radioloog meldde dat mijn longen prima waren, maar hij had osteoporose in twee wervels gezien. Ik ging terug naar mijn huisarts met het rapport en ze zei dat ze verbaasd was dat ik osteoporose had omdat ik geen duidelijke risicofactoren had. Ze zei: “je hebt nooit gerookt, je drinkt geen alcohol, je bent nooit behandeld met corticosteroiden, je beoefent bijna elke dag sporten en je bent vaak buiten. Er is iets mis met de röntgenfoto of je hebt osteoporose - we zullen dit verder moeten onderzoeken.” Ze stuurde me naar het ziekenhuis om mijn botdensiteit te laten meten en er werd bevestigd dat ik inderdaad osteoporose had. Ik ging terug naar de huisarts met het rapport en ze stuurde me vervolgens naar een speciale eenheid voor osteoporose in het Universitair Ziekenhuis Gent om de oorzaak van het probleem te achterhalen. Eenmaal daar werd ik gezien door twee specialisten, dr. Kaufman en dr. Goemaere.

Na allerlei tests bevestigden ze opnieuw dat ik osteoporose had en probeerden ze erachter te komen waarom, omdat geen van mijn ouders een fractuur had gehad. Ze concludeerden dat mijn osteoporose het gevolg was van een slechte werking van de bijnierschors en lage niveaus van mannelijke hormonen. De behandeling werd gestart met een pil eenmaal per week en injecties met testosteron om de twee weken. Sinds de behandeling is begonnen, hebben verdere testen aangetoond dat de osteoporose nu stabiel is.

Ik heb besloten dat ik geen risico's meer zal nemen. Ik ging twee of drie keer per jaar skiën, maar nadat de diagnose was bevestigd, besloot ik dat ik mezelf niet langer het risico wilde laten lopen op een val. Als ik mijn ruggenwervel breek, zit ik de rest van mijn leven in een rolstoel en kan ik geen enkele sport meer beoefenen. Na verloop van tijd en vanwege het risico op vallen, begon ik minder vaak te tennissen en stopte ik afgelopen winter met spelen. Twee jaar geleden ben ik begonnen met golfen omdat het minder agressief is en omdat je veel buiten bent. Ik fiets ook, maar niet meer in groepen, omdat er een groter risico op vallen is.”